

Endelig vilde jeg gerne sige med Hensyn til det andet og for mig vigtige Punkt i denne Sag, nemlig Mistanken, at da jeg i Gaar nævnede, at der er en saadan Mistanke, og at den spirede i mange Sind, saa lagde jeg nok Mærke til, at der paa mange af dette Tings højtærede Medlemmers Ansigter trak et stort Smil op, som jeg ikke kunde tolke anderledes end, at man vilde sige: Herregud, tror den lille Grønborger, det kan nytte at staa her og nævne den Slags Ting i dette Ting. Jeg vil dog nævne det endnu en Gang og sige, hvad jeg ikke tog med i Gaar, at denne Mistanke er nævnt i Klagen, og at jeg synes ikke, det er forsvarligt at godkende dette Valg, før man faar undersøgt, om der er noget i denne Udtalelse i Klagen. For mig er det vigtigt, at man netop ved foreløbig ikke at godkende Valget, men undersøge Sagen nærmere fjerner ethvert Grundlag i disse Menneskers Tankegang for enhver Mistanke.

Herefter vil jeg ikke tage Ordet mere i denne Sag.

J. C. Christensen: Jeg har siddet og lyttet til, hvad der er sagt i denne Sag, og har ikke kunnet forstaa den megen Tale om Postvæsenet og vor Stilling til Postvæsenets formentlige Fejl osv. I al Almindelighed maa det vist siges, at Folketinget meget nødig forkaster et Valg; thi et Valg er jo en Folkedom, og den vil man nødig forkaste, medmindre der foreligger gode Grunde til at gøre det. Dernæst medfører en Forkastelse af et Valg, at man paafører adskillige Mennesker baade megen Ulejlighed og Bekostning. Mange, ogsaa fattige, Mennesker skulle miste en Dagløn for at gaa til Valg; det gør man nødig. Endelig paafører man det offentlige stor Bekostning ved at forkaste et Valg. Der skal derfor meget god Grund til at forkaste et Valg. Jeg har her siddet og lyttet efter disse gode Grunde, som skulde foranledige Tinget til at forkaste dette Valg, og jeg finder ikke, der er nævnt saadanne gode Grunde.

Der er for det første anført, at Folketinget har godkendt Valg, endskønt der har været Fejl ved disse Valg, ja endog saa Brud paa Loven, og eksempelvis er her nævnt et Valg i Svendborg i 1890. Jeg

erindrer meget vel det Tilfælde. Vedkommende Mand, der var valgt, anførte, at han havde meldt sig mundtligt som Kandidat, skønt Valgloven krævede skriftlig Anmeldelse. Folketinget godkendte desuagtet Valget, idet man gik ud fra, at selv om den nævnte Fejl ikke havde fundet Sted, vilde Valgresultatet være blevet det samme. Man kan sikkert nævne mange Eksempler paa, at Folketinget har godkendt Valg, uagtet der har fundet Fejl og Brud paa Loven Sted, men at det skulde være Bevis for, at Folketinget skulde forkaste et Valg, hvor der ingen Fejl har fundet Sted, det kan jeg ikke forstaa. Og her er man jo enig om, at Loven er sket Fyldest.

Min ærede Sidemand til højre (Grønborger) anførte, at Sogneraadformanden i Brovst havde haft Lyst til at godkende Søren Nørgaards Kandidatur, men at han ikke vilde gøre det, da han frygtede for at paadrage sig Bekostningen ved et nyt Valg. Jeg gaar ud fra, at Sogneraadformanden i Brovst ikke er Jurist, men har læst Loven med almindelig jævn folkelig Forstaaelse og sund Fornuft og har sagt til sig selv: Dette at antage denne Kandidatur, det strider mod Lovens Ord. Hans Retfærdighedssans har altsaa sagt ham: Hvis du tager imod Kandidaturen og maa ske foranlediger, at Folketinget forkaster Valget, fordi der er handlet mod Loven, saa er du egentlig skyldig at betale, hvad det koster at faa det nye Valg afholdt. Det er en Tankegang saa lige ud ad Landevejen, at den maa respekteres. Min ærede Sidemand anførte denne Tankegang, og den er saa lige at tage paa for jævne, forstandige Mennesker. Enhver vil skønne, at Loven her fuldt ud er sket Fyldest. Men det, at Loven fuldt ud er sket Fyldest, er dog ikke nogen Grund til at forkaste Valget.

Dernæst anførte min ærede Sidemand endnu en Grund for Forkastelsen af Valget, nemlig den, at der hos adskillige Vælgere deroppe var en Mistanke om, at der havde fundet noget urigtigt Sted af politiske Grunde. Det ærede Medlem delte ikke denne Mistanke. Hvorfor delte det ærede Medlem ikke denne Mistanke? Selvfølgelig fordi han anser den for ubegrundet — ansaa han den for grundet, antager jeg, han vilde have delt den. Han